

Co je modlitba za vnitřní uzdravení?

Všichni jsme alespoň několikrát zakusili vnitřní utrpení: konflikt, silný nebo neodůvodněný hněv, strach, smutek, neodpuštění, hořkost, závislost na některých lidech, věcech, činnostech, opakovanou bezmoc vůči vlastnímu zlovyku či opakujícímu se hříchu..., a s tím vším související neschopnost milovat. Modlitba za vnitřní uzdravení toto vše předkládá Ježíši, který přišel „vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění“ (Lk 4,18).

Odkud tyto rány, často nevědomé, pocházejí?

Ze samého počátku naší existence, z našich prvních let, z dětství, z období dospívání, z celého průběhu života. Některé z nich jsou tak staré a zasazené tak hluboko, že se nám je nikdy nepodaří objevit; náš Pán je však s láskou vidí v jejich úplnosti a může je všechny uzdravit. Mnoho vnitřních ran pochází z rodinného života, který v období našeho dětství nebyl šťastný či dostatečně intenzivní, z negativních událostí školních let, z porážek, které jsme utrpěli jako děti nebo v pozdějším běhu života. V mnoha případech jsou lidé obětí činů, které se nikdy nemusely stát, zakusili nesmírné utrpení a potřebují uzdravit.

Obecně můžeme rozlišit tři druhy modlitby za vnitřní uzdravení:

- Za prvé se lze modlit za uzdravení srdce, citových impulsů; často jsou důvody negativního duševního stavu nevědomé nebo nejasné či spletité, ale naše citovost je znepokojena natolik, že city, které z ní pramení, mají tendenci zamezovat růstu sjednocení s Bohem. Může se například jednat o jistou neschopnost milovat či přijímat lásku druhých, plachost, která velmi omezuje komunikaci s druhými, zranění v sexuální oblasti blokující plnější sexuální život, ale i zranění blokující schopnost osobní či společné modlitby.
- Za druhé se můžeme modlit za osvobození od nějakého zvyku nebo sklonu, který nám zabraňuje pokročit na cestě sjednocení s Bohem. Lze se například modlit, aby nás Pán osvobodil od přílišné podezřavosti, egoismu, strachu, nežádoucích vzorců chování, zlovyků, vazeb, svázaností apod. Zde se již modlitba za vnitřní uzdravení prolíná s modlitbou za osvobození.
- Za třetí je vhodné se modlit za uzdravení paměti, za uzdravení vzpomínek na zatěžující zkušenosti. Tyto vzpomínky mohou pocházet z dětství, mohou se třeba týkat přísného otce nebo posesivní matky, rodiče-alkoholika nebo stíženého jinou slabostí, či bídy nebo samoty, strachu z nějakého učitele nebo studu za vlastní tloušťku, toho, že se někdo vysmíval nějaké naší vadě či handicapu, fyzického či sexuálního násilí a mnoha dalších negativních zkušeností.

Uzdravení může nastat za splnění 3 podmínek: skrze poradenství, společenství a modlitbu /Slovo Boží, Svátosti, Láska Boží/

Jak působí osvobození z moci zla?

Pokud člověk tuto svobodu použije k tomu, že pozve Ježíše Krista, aby se stal středem jeho života, nemůže zlý zůstat. Osvobození z moci zla většinou není jednorázová záležitost, ale přináší s sebou svobodu volit nové cesty. Je třeba odložit berličku tvrzení „ďábel mě donutil, abych to udělal“, a nahradit ji náhledem a pochopením toho, co brání svobodnému rozhodování pro dobro. Musíme stále bojovat a přemáhat dlouhodobé zlovyky, zatímco se vytvářejí nové, dobré návyky. Je snazší nechat se rozvázat z vlivu zla, než si jej držet od těla tím, že vedeme vyrovnaný život, zahrnující modlitbu a účast na eucharistii, což nás Kristovu působení v našem životě.

V následné péči po rozvázání je velmi důležité soustředit se více na moc Ježíše Krista než na přítomnost démonů. Velmi často následuje období pokušení, kdy se zlý snaží vrátit. Chce přimět osvobozeného člověka, aby pochyboval o své nově nabyté svobodě. Takový člověk se může probouzet uprostřed noci a znovu cítit přítomnost zla, nebo znovu zakoušet zlé nutkání a myslet si, že je od zlého. Musí se naučit pohlížet na to jako na pouhé pokušení, jemuž teď může svobodně čelit s pomocí důsledného křesťanského života.

Když přicházejí chvíle pokušení, člověk se musí zaměřit na moc Ježíše Krista a v klidu na ní trvat s vědomím, že zlý již nemá žádný nárok, leda pokud ho pochybnosti nebo opakovaný hřích nepozvou zpátky. „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodní“ (Jan 8,36). Když za mnou přijde pacient poté, co byl vysvobozen, kvůli vracejícím se útokům, obvykle mu doporučím, aby se pomodlil Modlitbu Páně a představil si, že Otec posílá své anděly, aby ho chránili. Pokud to udělá s hlubokou vírou, obvykle není třeba nic dalšího, zvláště pokud se člověk přesune ze špatného prostředí do láskyplného křesťanského společenství a pokud je stále naplňován a chráněn Ježíšovým životem, příslibem v eucharistii. Pokud útoky pokračují, je třeba odhalit, proč se pacient nedokáže zřít zlého, a zkusit mu posloužit dalším vnitřním uzdravením traumat, která blokují rozvoj úplného vztahu s Ježíšem.